

Oán thù vay trả

By Huệ Hằng - 20/01/2017

Phật Già Sa Vương đi vào thành La Duyệt, giữa đường bị con bò mới sanh, sợ người ta bắt mất con, chạy lại húc ông vỡ bụng chết ngay. Người chủ bò thấy thế sợ quá, vội bán bò cho người khác. Người kia mua bò dắt về định nuôi lấy sữa, vừa dắt về đến nhà lại bị bò húc, người chủ chết luôn. Con người chủ bò nổi giận, giết bò đem thịt bán. Người nhà quê mua đầu bò gánh về, đi được nửa đường mệt, treo đầu bò lên cây rồi nghỉ mát. Bỗng nhiên đầu bò đứt dây rơi trúng anh nhà quê, sừng bò trúng vào bụng anh chết ngay. Trong một ngày ba người bị chết vì một đầu bò.

Bình Sa Vương cho là điềm quái gở. Lo sợ, vội vàng cùng quần thần đi đến hầu Phật. Đến nơi, vua cung kính đánh lễ rồi đứng hầu một bên:

– Bạch Thế Tôn, một đầu bò làm chết ba người, việc đó không biết duyên do vì sao? Xin Ngài chỉ dạy cho.

Phật bảo:

– Đại Vương này, các tội lỗi đã tạo ra, có nguyên nhân rồi phải trả báo, không phải tình cờ mà có.

Vua thưa:

– Xin Ngài dạy cho con biết để tránh điều tội ác.

Phật dạy:

– Trước kia có ba người lái buôn, cùng nhau thuê chung cái nhà của một bà già. Ở được mấy tháng ba người thấy bà già có một mình đau yếu, chờ khi bà đi vắng, ba người rủ nhau lén đi, không trả tiền thuê nhà cho bà. Bà đi chơi về, thấy nhà vắng không có ai, hỏi người hàng xóm mới biết ba người đã trốn đi rồi. Bà vừa giận vừa tiếc tiền, hấp tấp chạy theo cho kịp ba người, khi gặp, bà đòi tiền thuê nhà mấy tháng nay. Ba người xúm nhau mắng thậm tệ, nói tiền nhà đã trả rồi còn đòi chi nữa, ai công nợ chi mụ... Bà cô đơn yếu đuối cãi không lại giận hờn buồn tủi khóc lóc, kêu trời vang đất, rồi bà nguyện rửa

thề rằng: “Trời đất quỷ thần làm chứng cho tôi cùng cực vô lộ bị ba người này khinh khi lường gạt, lại mắng nhiếc sỉ nhục. Tôi nguyện đời sau sanh ra chỗ nào, gặp ba người này tôi sẽ trả oán, làm cho mất mạng, ví dầu đặng đạo cũng phải trả nợ này đã.

Phật bảo Bình Sa Vương: Bà già khi ấy là con bò ngày nay, ba người lái buôn thuê nhà xưa là ba người bị bò húc chết ngày nay vậy.

Bình Sa Vương và các vị đại thần nghe Phật dạy ai nấy đều sợ hãi, cung kính đánh lễ phát nguyện từ nay về sau không dám lường gạt dối trá, gây thù kết oán nữa.

Một lời thề nguyện, không có hình tướng mà không mất, cứ tìm nhau đòi oán trả thù rất đáng ghê sợ, chúng ta cần phải giữ gìn lời nói và hành động vậy.